

Indledning

Denne bog er målrettet forældre, og med den ønsker vi at give gode redskaber til opdragelse og samvær med børn, sådan at vi som voksne kan give vores børn en god og sund opvækst. Bogens udgangspunkt er det kristne livssyn, og derfor træder de kristne værdier også tydeligt frem.

Bogen kan også i høj grad bruges i andre kontekster, hvor du har med børn at gøre. Bogen kan bruges til selvstudie, men egner sig i høj grad også til efterfølgende samtale forældre imellem - på tværs af kulturer.

1. Giraffer – værd at se op til

Under mine studier af giraffer og efter besøg i nogle af Tanzanias skønne naturparker kom jeg til at tænke på, at vores menneskeverden ville komme til at se meget anderledes ud, hvis vi lod os inspirere af giraffens adfærd. Især vi, der er forældre, og andre voksne kunne lære meget af giraffernes måde at behandle deres føde på. Deres blide forhold til de andre dyr på savannen er også forbilledligt - når vi lige ser bort fra løver, hyæner og andre farlige rovdyr, som de bliver nødt til at forsvare sig imod.

Giraffer er ikke rovdyr, men er verdens største drøvtyggere. De spiser de grønne blade fra bl.a. høje tjørnetræer, som de andre dyr alligevel ikke kan nå op til. De spiser dem på en særlig måde, så de ikke bliver stukket af tornene.

Giraffer er kæmpestore – de er de højeste pattedyr på landjorden. I gennemsnit er hannerne 5,3 meter og hunnerne 4,3 meter.

Da giraffer har et meget godt syn, kan de overskue hele savannen og genkende de andre medlemmer af flokken på en kilometers afstand. De kan spotte en løve på to kilometers afstand. Da giraffer desuden er meget agtpågivende og har en skarp hørelse, kan de advare hinanden og de andre dyr, hvis noget farligt truer, f.eks. en løve, en hyæne eller et andet rovdyr.

Hangiraffer kan godt "småslås" om hunnerne et par minutter ad gangen, men uden at skade hinanden alvorligt. Men bliver de truet af en løve eller et andet rovdyr, er de gode til at forsvare sig selv og de andre dyr på savannen ved at sparke helt vildt fra sig. På den måde kan de dræbe en løve. Men normalt er giraffen et af de blideste dyr, man kan tænke sig.

Hungiraffer føder stående, så ungen falder mere end 1,5 meter ned og rammer jorden. Føllet kommer dog hurtigt på benene og er i stand til at stå op inden for 1,5 time efter fødslen og kan efter ti timer løbe rundt. For at beskytte de små girafføl mod rovdyr, tilbringer de det meste af deres tid i "pasningsgrupper" i de første fem måneder.

I disse "giraf-vuggestuer" udvikler føllene sig ved at lege med de andre girafføl under de voksne giraffers opsyn. Det er føllenes egne mødre, der passer dem på skift, og føllene dier hos deres mor. I "vuggestuen", på et sikkert sted på savannen, udøver de voksne giraffer deres naturlige autoritet. Mødrene lærer føllene, hvordan de skal opføre sig og bruge øjne og ører, så de bliver

opmærksomme på de farer, der kan lure. På denne måde udrustes de, så de kan klare sig i "voksenlivet".

Det er forståeligt, at mange elsker giraffer højt, mens de anser andre dyr som hyæner for farlige og glubske. På samme måde er det godt, når forældre og andre voksne lader sig inspirere af giraffens måde at være på. Det er til gengæld trist, når voksne i deres forhold til børn og andre voksne opfører sig som bidske hyæner.

Men hvordan er børn egentlig fra fødslen af? Er de som små glubske hyæneunger lige fra starten? Eller ligner de mere de søde girafføl? Vores syn på børn har altafgørende betydning for, hvordan vi behandler og opdrager dem. Vi vil nu derfor se på, hvad Bibelen fortæller om os som mennesker: Om børn og voksne og om børneopdragelse - og om naturen omkring os.